

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računata se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnishtvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Borba za narodnost v Avstriji.

Države, ki se hočejo razširiti in okrožiti na podstavi iste narodnosti, delajo v resnici politiko z narodnostjo. Take težnje so dejanski političnega pomena, in narodnost jim služi kot prikladen pripomoček. V Avstriji pa je in bi moralo biti drugače. Prvič zagotavljata obe polovici cesarstva po posebnih zakonih nedotakljivost narodnosti posameznih narodov, drugič pa zagotavljajo posamezni narodi, da se hočejo držati enakopravnosti nasproti drugim narodom, da neče narod potujčiti naroda. Z druge strani si prilasčujejo ti narodi nedotakljivo domoljubje in lojalnost do skupnega cesarstva in izražajo s tem pred vsem svetom, da ne hrepene po državnopravnih spremembah in po združenju z narodi v drugih državah. Po takem bi bilo misliti, da narodnost je v Avstriji brez vsakega političnega pomena. Varnost in varovanje narodnosti bi moralo biti nekaj samo po sebi umevnega, nasproti raznobarvenemu političnemu življenju popolnem indiferentnega. Ako narodnosti ne segajo čez meje na zunaj, in ako bi bile iste narodnosti v svojih mejah druga proti drugi, bi pač ne bilo umeti, zakaj je nastala in traja borba ravno za ta politični, kot nedolžen sojeni pojem.

Ako je država na zunaj zastran narodnosti mirna, ako zagotavlja svojim narodom varnost in svobodo razvijanja, ako njeni narodi ne hrepene, da bi potujčili drug drugega, potem ni umeti, zakaj bi ista država in isti narodi ne privoščili drug drugemu dejanske svobode, dejanskega kulturnega razvoja. In ako država še posebe preudari, da bi avstrijski narodi nahajali v cesarstvu vse, česar jim je bistveno treba, potem tudi ni umeti, zakaj bi ravno država delala proti zakonom, s katerimi je zagotovila varnost in varstvo posameznim državam.

Ako dela torej, kakor je resnica, tudi država z vsakoterimi vladami zapreke narodnemu razvijanju, potem je samo dvoje po pametnem premišljevanju možno: država ali se boji, da bi je tuje vlasti ne nadlegovale, ko bi izvršila dejansko enakopravnost posameznim narodom, ali pa njene vlade prav ne umejo poklica avstrijskega cesarstva.

Ko bi se država bala zunanjih držav zaradi narodne enakopravnosti, potem bi moralo tu raz-

glasiti narodom in preklicati dotične zakone. Potem bi bilo bolje, da naredi prej ko prej konec narodnim borbam, da si narodi ne bodo več močij trtili v raznovrstno lastno in državno škodo.

Če pa te bojazni ni, potem so vlade pristranske in delajo na škodo državi, ako pospešujejo napredek jednih narodov na škodo drugih. In vsakotero premišljevanje vede do tega, da država je in bo v večji nevarnosti na zunaj, če ne izvrši vsestransko in nepristransko zagotovljene narodne enakopravnosti. Narodi avstrijski pa, ki hočejo potujčiti druge narode naše države, so v nasprotju s trditvami lojalnosti, bodisi iz zavesti ali nevednosti. Noben narod avstrijski, ki izpodkopa druge narode, ne dela na korist države; noben tak narod ne poštevava narodnosti kot politično indiferentne. Narodi, ki hočejo v Avstriji gospodovati nad drugimi narodi, delajo to, kar delajo druge zunanje države, ki se okrožujejo s pomočjo narodnostnega načela. In ker se v Avstriji v resnici godi tako, je razvidno da ima Avstrija v svoji sredi agresivne narode, ki utegnejo biti nevarni, ako delajo v zmislu zunanjih narodnostnih držav. Avstrija bi ne mogla in ne smela trpeti lastnih s pomočjo narodnosti agresivnih narodov že zaradi lastnega obstanka. Avstrija je možna v sedanjem veku jedino potem ako se drži načela, da ji ostane narodnost skozi in skozi politično indiferenten pojem, ali pozitivno tak pojem, vsled katerega ji je skrbeti popolnem jednako za vsak narod posebe.

Ako delajo avstrijske vlade nasprotno temu, ne utrjujejo Avstrije, ker krivo razumejo njen poklic. Ako pogledamo, kako se vedejo vsakodobni naučni ministri bodisi v naši, ali pa ogerski polovici cesarstva, nas obhaja žalost, videti tak nezmišelnost. Kajti tu pa tam je vedno gonjenje po spremembah nauka in jezikovnih naredeb po šolah, kakor da bi bilo od kakega jezika zavisno vse drugo. Nikjer na svetu ni tolike gorečnosti pri vladah, da bi določevali zdaj tako, zdaj tako šolske naredbे jedino zastran jezika, kakor v avstrijski skupni državi.

Tu so si vlade v največjem nasprotju s pojmom narodnosti, kakor ga je Avstriji poštevati, in kakor ga njene ustave označujejo s posebnimi členi v zakonih.

V resnici je pojem narodnosti po drugih državah določen, jasen, jeden in ist, konečno celo v narodnostnih državah popolnem indiferenten na znotraj, kajti ako agresivne narodnostne države tudi teže po odlomkih drugih držav, vendar doma varujejo narodnost in ako hrepene po tujih odlomkih, se godi to bistveno tudi zaradi tega, da bi bili oni odlomki v svoji narodnosti varni.

Povsod torej poštevajo narodnost kot nedotakljivo lastnost posameznih narodov, samo v Avstriji da bi tega ne bilo! In v Avstriji, katera po poklici nema več naloge, kot varovati, da se ne zgodi krivica njenim posameznim narodom!

Država, ki obstaja jedino z uvetom, da varuje in razvija pojedine narode, naj bi prekoračila meje svojega obstoja!

To je nerazum in nasprotje proti samemu sebi, in se dá razlagati jedino iz tega, da spravljajo nekateri narodi v nevarnost skupno cesarstvo. Vlade niso boljše od narodov samih; vse je na tem, da najviša državna moč sama varuje uvete in zakone državnega obstanka, ako ne morejo manjši narodi zmagati z resnico in dokazi pravega stališča za Avstrijo.

Manjši in pritiskani narodi pa morajo zahtevati, da se izpolnijo uveti njih obstoja in v tem nadaljnega obstanka Avstrije, in sicer ne s stališča prosilcev, ampak pravih, lojalnih državljanov, ki jim je mari, da ne poginejo ne oni ne skupna domovina. Avstrijskim narodom se je postaviti na stališče, s katerega ni možno delati z narodnostjo politike, in na stališče, ki poštevava varstvo in svobodo posameznih narodov kot nekaj samo po sebi umevnega, in nekaj, kar se povsod drugod samo po sebi izvršuje. Narodnost v Avstriji mora priti do tega, da jo bodo poštevati pred vsem kot politično, torej tudi dejanski indiferenten pojem, ker je in mora biti vsakemu narodu drugemu proti drugemu jednako svet.

Y p o r e j .

Govor drž. posl. prof. Fr. Šukljeja

na volilnem shodu v Rudolfovem dne
17. avgusta t. l.

(Dalje.)

Gospodje volilci, nečem Vas varati, dolžnost me veže, govoriti Vam odkrito in pošteno, in tedaj

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins poslovenil J. P.—ski.)

Drugi del.

(Dalje.)

Petnajsto poglavje.

Bog kliče naše ljubljence, a mi ne izgubimo vsega.

Kar nam je On dal;

Živé na zemlji v mislih in dejanjih, toli resnično

Kot v njegovih nebesih.

Kakor je Henrik vse požel in omlatil, obiskal je zopet očetov dom. Rad bi se bil s sestro veselil, da se je ozdravil oče, ki je bil tudi duševni mir našel, še bolj pa je nameraval pogovoriti Mabel, da bi za nekaj časa z njim na njegov dom šla. Že poprej enkrat je bil s Heleno opazil nje nenavadno bledost, ki se je z mrzličasto rudečičo vrstila ter vidoma kazala, kako so jej vse telesne moči oslabele. Čakal je le, da se je oče popolnem

ozdravel; sedaj pa jo je prosil, naj pride k njemu, da se okreпча in prizorišče nekaj premeni.

Mabel se je upirala Henrikovi prošnji tem bolj, ker razen nenavadne mlahavosti in prilične glavobolje drugih znamenj bolezní ni zapazovala. Pa predlog je tudi toplo podpiral oče, dobro vedoč, koliko zeló je zadnji čas vse sile napenjala; rekel jej je celó, da jo bode s Sabijo tekom nekaj tednov na kmetiji obiskal, kakor se bi dovolj krepka za pot počutila.

Najprijetniša radost je prevzela Henrika, ko je te svobodovoljne besede svojega očeta zaslišal. „Pridite prve dni bodočega meseca,“ rekel je, „ter ostanite pri meni vsaj do zahvalne nedelje! Menim, vsi skup“, pristavil je Sabijo in dečka pogledavši. „Zahvalna nedelja ne pripuščata nobene izjeme; Helene in mene bode močno veselilo, da vas vse skup pri sebi pozdraviva.“

„Dragi! res vsi moramo biti Bogu jako hvaležni“, rekel je gospod Vaughan, malo skupino krog sebe pogledavši s ponosom, ki je bil dosta večji nego kedaj prejšnje dni. „Priti čemo vsi skup, kot ti predlagáš, in v srci Boga hvaliti za vse nam storjene čudovite dobrote.“

Ko so bili določili, da bodo vsi drugi čez nekaj tednov došli, hitela je Mabel pripravljati se za pot. Drugi dan že je spremljala Henrika na dom obilnosti in zadovoljnosti, kjer ja je srečna mlada žena nepotržno pričakovala.

Ko je Helena naposled uselila Mabel v sobi, katero je bil Henrik precej sprva pri zidanji hiše Mabelino sobo imenoval, rekla jej je: „Draga! zapomni se, da nemaš nič dela, dokler tu bivaš. Le jahati imaš in se sprehajati in se pomenkovati ter na vse mogoče načine (če smem izreči) čas preganjati. Zadnjih pet let si imela preobilo skrbij in dolžnostij, ki so te skoro ugonobile; sedaj le misli, da nikdo nema od tebe zahtevati najmanjše stvarice. Roke kar skleni v naročji (in sama je kaj ljubko roke v naročji sklenila) in glavno opravilo sedanjega življenja naj ti bode lenubati.“

Mabel jej je odvrnila z resnično mlahavim obrazom, da jej ne bode težavno ravnati se po teh načelih in pravilih. Ko bi le ostalo vreme kot je sedaj, lahko bi ves dan z radostjo skozi okno gledala.

To nenavadno mlahavost in skrivno spodjedno mrzličavost opazovali so že na njej, predno je bila šla od doma; sedaj kazali sta se tem očitniše, ker

rečem vam naravnost, da v uresničenje prve eventualitete sam ne verujem. Po mojem prepričanju zaman pričakujemo v sedanjih razmerah, da nam država zgradi to progo kot glavno progo in zgolj na državne troške. Vlada se brani odločno, in temu se ni čuditi! Istina je, da še pred nekoliko leti se je skoro vsaka avstrijska železnica zgradila ali z državnimi penzi ali vsaj z državno garancijo. Budget naš in poročilo o stanju državnega dolga kažeta jasno usodne posledice nesrečne te železnične politike. Železnični dolg avstrijske polovice ne znaša nič manj nego 641 milijonov, in poleg kolosalne svote za obrestovanje in amortizovanje tega železničnega dolga plačali smo letos še 8,650.000 za železnične garancije. Sprevideli so, da tako ne gre naprej in torej se je 1. 1880 objavil zakon o lokalnih železnicah, kateri se je baš letos deloma predručil in obnovil. Vzemimo tedaj, da bi vlada tudi hotela, v istini nadaljevati Rudolfovo železnico do Ogulina ali kakega drugega vozališča na hrvatskih progah, — kaj bi nastalo iz tega? Taka železnica kot glavna proga stala bi od Ljubljane do Kolpe vsaj 20 milijonov in jako dvojim, da bi se v državni zbornici navzlic vsem našim naporom dobila večina za tolik kredit le na korist posamezni deželici. Toda recimo tudi, da to srečno dosežemo, potem imamo vendar le progo do hrvatske meje, in naravna premisa mora biti, da Ogri prevzamejo nadaljevanje do hrvatskih črt na svoje troške. To bi jih obremenilo morda s kakimi 10 milijoni, zlasti če bi ne iskali zveze pri Karlovcu, temveč doli pri Ogulinu ali Generalskem Stolu. Morete si torej misliti, da bode ogerska državna polovica s svojimi zevajočimi financami, stoječa ob robu denarnega pojoma, poleg tega napolnjena z mržnjo proti Hrvatski tako breme hotela prevzeti na svoje rame, le da koristi Slovincem in sovrženim Hrvatom?! Mogoče, da bi Ogri še hoteli kaj storiti, ko bi ta železnica posebno ugajala prometu Reškega pristanišča in Reški kupčiji. A v tistem hipu oškoduje Tržaški promet, kojemu je vlada naša naravna zaščitnica, in za tako progo, katera se bi pač zljubila gospodom Madžarom v Pešti in in njih ljubljencem na Reki, gotovo ne bodo marali odločilni krogi na Dunaji. Iz vsega torej je videti, da železnice na državne troške še dolgo ne bomo dočakali.

Ali, gospoda moja, ker dalje ne moremo životariti brez železnice, ne smemo tarnati, temveč s podvojeno energijo potezati se nam je za projekt, kateri se da uresničiti tudi v sedanjih neugodnih razmerah. To je projekt dolenjskih lokalnih železnic, ki je dandanes po vsem goden. Seveda, marsikoga moti ta in oni predsodek. Nekateri se spodikajo že nad imenom „lokalna železnica!“ Čisto po nepotrebnem, saj bode imela ta proga normalni tir, ter bode tako zidana, da se, ako nastane potreba, lahko spremeni v glavno progo. Drugim zopet preseda, da bi ta lokalna železnica sedaj nehala v Rudolfovem, oziroma v Kočevju. Toda, gospoda moja, v Novem Mestu pozitivno ne bode običala na vse veke, po svoji lastni sili prorinila se bode naprej preko Belokranjske in do hrvatskih vozališč.

Prepustimo to bodočnosti, glavna skrb nam bodi, da jo dobimo, in zaradi tega treba, da se jednokrat začne ta zgradba. Največ je pa takih, katerim dobava kapitala dela preglavico. Vsa proga proračunjena je na okroglo svoto 9,400.000 gld., „Za Boga.“ — vsklikne Vam marsikdo — „kje se bode toliko denarja skup spravilo v naši bedni Dolenjski!“ Ali tega nihče ne zahteva, in dasi je ta svota velikanska za naše borne razmere, vendar se da premagati tudi ta glavna zapreka. In sicer mislim si to na sledeči način:

Recimo, da se država udeleži pri dobavi stavbinske glavnice s tem, da prevzame glavinskih delnic vsaj v znesku 3 milijonov. Tudi teh treh milijonov ne treba finančnemu ministru takoj potegniti iz žepa, temveč razdele se lahko na več let, tako da bode vsako leto na ta račun kakih 7—800.000 gld. postavljenih v državni proračun. Dalje naj prevzame dežela takih glavinskih delnic, po mojem računu vsaj za 500.000 gld. V ta namen bode morda najbolj kazalo, da se denar vzame na posodo in počasi amortizuje. Dežela je jako varen dolžnik in $\frac{1}{2}$ milijona dobi vsak čas lahko, recimo po 4%, tako da bi za obresti in amortizacijo morala dežela plačati na leto 25.000 gld., tedaj 2% priklade. Breme je veliko, priznavam, ali še ga zmoremo, in če se posreči konverzija zemljišno-odveznega dolga, katero nameravamo, prevzela bode dežela lahko še kaj več v dosego tako važnega namena. Denimo dalje, da kranjska hranišnica nakupi glavinskih delnic za 200.000 gld. — v njenem lastnem interesu je, da se po železnici povzdigne zemljišna renta in tako ojači hipotekarni kredit — in recimo nespored, da vsi interese, od Ljubljanske mestne občine počenši doli do zadnjega dolenjskega sela, od prvega veleposestnika do skromnega kmeta skup zlože le 300.000 gld. v tej ali oni obliki — čim več tem bolje — bodi si, da nakupijo glavinske delnice, bodi si, da svet prepuste zastonj ali za nižjo ceno, da isto store z lesom, da zastonj dovažajo kamenje, apno itd., vse to se uračuni v stavbeno konto — potem, gospoda moja, pokrili smo z glavinskimi delnicami nič manj nego 4 milijone. Preostaja nam torej še 5,400.000 gld. in tu Vas opozarjam na to, da se kapitalist, ki bode financiral to podjetje, ne zmeni za celo svoto, da mu je brigati se le za oni del skupne potrebnosti, kateri ni pokrit z glavinskimi delnicami. Oziral se bo torej le na teh 5,400.000, kateri se bodo po mojem mnenju morali dobiti z emisijo predstvenih delnic ali prioritet. Vzemimo 4% ne prioritete, potem potrebujemo za dobavo efektivnega kapitala v gori omenjenem znesku k večjemu nominalno glavnicu 6 milijonov. Obresti in amortizacijska svota znašajo na leto torej 300.000 in če nameravana železnica te zmore, če kapitalist zna, da je siguren v tem oziru, potem bomo tujega kapitala v ta namen imeli na razpolaganje v izobilji.

Toda, gosp. moja, ali zmore dolenjska železnica tako svoto, ali bode njena rentabiliteta zadostovala, da po pokritih obratnih troških še preostaja 300.000 gld.? To je „punctum saliens“ vsega vprašanja, in odkrito rečem, da me je silno razveselil nek račun generalne inšpekcije

državnih železnic na Dunaji, iz kojega se jasno razvidi, da ima Dolenjska že sedaj več prometa, nego si sama misliti upa. Po tem kalkulu vrgla bode dolenjska lokalna železnica že v prvih letih 512.500 gld. brutodohodka, t. j. po odbitih obratnih troških toliko, da se bode ves stavbeni kapital v znesku 9 $\frac{1}{2}$ milijonov obrestoval s 3%. Na 3% računeno, znaša to 285.000 na leto, tedaj skoro onih 300.000, katere potrebujemo za obrestovanje prioritet v maksimalnem znesku 6 milijonov.

In če me vprašate, ali ni generalna inšpekcija, proračunajoč rentabiliteto te proge, morebiti računala presangvinično, moram reči, da je utis moj bil ravno nasproten. V ta preliminar ni se vsprejel promet niti s premogom, ki ga vendar imamo toliko na Dolenjskem, niti promet z rudami, apnom, kamenjem, niti lokalni tovarni obrat Ljubljanske okolice, niti lokalni promet mej posamičnimi postajami, — vse to se je popolnem preziralo. Za vso črto, t. j. za progo Ljubljana-Novomesto in za stransko vejo v Kočevje računalo se je tovarnega prometa le 88.300 metr. ton ali 883.000 metr. stotov. In sedaj premislite, gospoda moja, da je imela jedina postaja Rakeška na Notranjskem v zadnjih letih po 80.000 metr. ton prometa, tedaj niti za 10.000 ton manj, nego je preliminiranega za vso Dolenjsko. Za les in oglje računala je generalna inšpekcija 40.041 ton prometa, — in jedini Rakek ga ima v tem blagu nad 69.000 ton. Vprašam torej, ali v istini vsa Dolenjska s svojimi prostranimi gozdi niti dveh tretjin onega lesa ne bode spravila na železnico, s katerim razpolaga jedna sama notranjska postaja?!

(Konec prih.)

Einspielerjeva slavnost.

(Dalje.)

Ptuj: Slovenci Ptujski in okraja.

Ptuj: Avguštin, provincijal hrvatskih kapucinov.

Ptuj: „Slovensko pevsko društvo“.

Rudolfovo: Dr. Ferjančič, prof. Šuklje.

Rudolfovo: Podružnica sv. Cirila in Metoda.

Rudolfovo: Čitalnica in pevsko društvo.

Rudolfovo: Dr. Poznik.

Rudolfovo: Dolenjski „Sokol“.

Kranj: Bralno društvo.

Kranj: Bradaška, Drukar, Janko Globočnik, Ciril Pirc, Metod Pirc, Jos. Rohrmann, Vilko Rohrman, Vilfan.

Kranj: Čitalnica.

Kranj: Cerkljani: Golobič, Vavken, Globočnik, Verbajš, Lavrenčič.

Dolenji Logatec: Gorenjelogaško bralno društvo.

Dolenji Logatec: Dolenjelogaško bralno društvo.

Litija: Šmartinska duhovščina.

Litija: Notar Svetec.

Kamnik: Čitalnica.

Kamnik: Pevsko društvo „Lira“.

Kamnik: Salezij Pirc, benediktinec Št. Paveljski.

Idrija: Čitalnica.

Kanal: Dekan Fr. Vidic.

Kanal: Čitalnica.

se jej ni bilo treba nikakor napejati. Te slabosti sta Henrik in Helena skušala jej odpraviti ter sta jo silila, naj se kar nič ne napejja in se kolikor mogoče v svežem zraku giblje. Tako jo je Henrik vsak dan s kako pretvezo pregovoril, da se je ž njim po obširni kmetiji vozila. Navadno jo je puščal na kakem senčnem kraju, dočim je sam delavce nadzoroval. Mabel je v tem kaj lehkega čitala ali pa je naravno opazovala ter se tako zdatno okrepčevala in uživala tibi pokoj, katerega je toli zelo trebala.

Ko se je neko jutro s takega izleta vrnila, zagledala je nežen voziček pred vrati; Henrik ga je precej izpoznal, da je Parcivalov. Isti trenutek zagledala je Mabel skozi okno Parcivalovo mater; častna gospa, slišavši, da je Mabel došla, ustala je ter je smehljaje pričakovala mlado svojo pijateljico.

Stare gospe postava je bila trdna in stegnena kot nekdanj. Oči neso bile izgubile nič svoje nekdanje bliščobe; obličje, akopram po starosti močnejše razarano, izrazovalo je še vedno nekdanjo pridobljivo dobrotljivost. Tudi jej čas nikakor ni pomajšal srčne udanosti k Mabeli, kar je očitno pričala prisrčnost, s katero je strastno razuneto devojko sprejela in objela, rekoč jej: „Oh, draga! naposled vas vendar zopet vidim. Skoro bi bila že

mislila, da se moram temu veselju za zmerom odreči!“

Mabeli je kar besed primanjkovalo, da bi svoje veselje o nenadnem shodu izrazila. Gospa Parcival je prav čitala in videla na nje obrazu, da jo izbujeni spomini skoro premagujejo, ter je pretrganim vsklicem začudenja in veselja radostno odgovarjala. Potegnivši jo k sebi, rekla je: „Draga, res krasno je tako svidenje! — Tu je tudi moja potrpa Beatrica, ki bi rada staro prijateljstvo z vami ponovila.“

Mabel, ki je doslej le na gospo Parcivalovo mislila, sledila je pogledu stare gospe. In nova radost žarila se jej je na lici, ko je zagledala Bayardu priljubljeno sestričnjo in svojo zvesto zagovornico; ta se je bila od onega časa po zunanjem komaj premenila; tudi je bila Mabeli še z isto gorečnostjo naklonjena, kar so pričale nje žareče oči, s katerimi je Mabel opazovala. Izpoznana približala se jej je s stegenimi rokami.

„Ali poznate mojo sestro? Ali ste se že seznanili z gospo Heleno Vaughanovo?“ vprašala je Mabel, ko je Beatrico srčno pozdravivši ozrla se po Heleni, ki jih je radostna in smehljaje pogledavala.

„Da, draga!“, rekla je gospa Parcivalova, že nekaj časa sem težko čakala, da bi se z gospo

Vaughanovo seznanila; tudi moram priznati, da je danes bil najin pohod le njej namenjen. Še zmislili se nisva, da naju dvojno veselje čaka.“

Mnogobrojna vprašanja in odgovori so nato sledili. Gospa Parcivalova popraševala je po vseh članovih Vaughanove rodovine, zlasti pa po dečkih. Kaj pazno je poslušala, ko jej je Mabel poročala, kako sta porastla in tudi duševno napredovala. V tem sta se pa Helena in Beatrica mej seboj pomenkovali. Naposled ustopil je še Henrik ter se skupnega pogovora udeleževal.

Gospa Parcivalova je še vedno sedela tik Mabeli ter je sledkar z nekoliko skrbnim glasom jej opazila: „Draga! pravijo mi, da se ne počutite dobro, da ste zadnji čas imeli preveč skrbi. Akopram bi soditi po vašem obrazu tega skoro ne verovala (Mabeli se je bilo obličje od razburjenja nenadnega svidenja malo porudečilo), vendar bi vas za nekaj dni od gospe Vaughanove izprosila. To je, če se stari prijateljici toli radi zaupate, kot ste se nekdanj zaupali tujki. No“, pristavila je Mabeli roko položivši na ramo, da bi svojo prošnjo podpirala, „ali mi storite to ljubav ter se danes z menoj domov popeljete? V nedeljo vas nazaj pripeljemo, ko vašega brata v cerkvi najdemo.“ (Dalje prih.)

Jesenice: Narodniški Jeseniški.
 Lovrana: Župan Ivanic.
 Radgona: Jarnej Francelj Varaždinski.
 Sevnica: Sevnški Slovenci.
 Sign: (Dalmacija.) Dr. Hrašovec.
 Ajdovščina: Dugulin, Frolja, Mesar, duhovni.
 Ajdovščina: Društvo „Edinost“.
 Mozirje: Čitalnica.
 Trebnje: Duhovščina Trebanjske dekanije.
 Sovodje: Dom. Thalhammer, dekan.
 Topuško: Kasielič, star vojak.
 Karlovec: Prof. Levar.
 Vojnik: Župnik Voh v imenu zbrane družbe.
 Vojnik: Dr. Gregorec, državni poslanec.
 Vojnik: Mih. Vošnjak, deželni in državni poslanec.
 Slov. Bistrica: Župnik Lendovšek, župan Jerman.
 Slov. Bistrica: Rodoljubi slovenje-bistriškega okraja.
 Slov. Bistrica: V imenu slovenje-bistriškega okraja Hajšek.
 Šoštanj: Šaleska čitalnica.
 Vranksko: Ivan Gabršek, okrajni tajnik.
 Rogatec: Za katoliško politično društvo: Dekort, predsednik.
 Konjice: Slovenci starodavnega Pohorja.
 Konjice: Dr. Prus, župnik Modic v imenu vseh Konjiških rodoljubov.
 Ljubno: Župnik Strnad.
 Ljubno: Rastislava Kaseljnova Ksaverjanska.
 Ljubno: Zbrana družba pri Kaselju v Ksaveriji.
 Št. Pavel v Savinjski dolini: Slovenci, častilci Einšpielerja.
 Gornjigrad: Okrajni zastopnik Gornjegradskega.
 Gornjigrad: Župnik Radošek; prof. Predika in sin Milko, petošolec iz Ljubljane; bogoslovec Lekše, nadučitelj Zmrzlikar.
 Gornjigrad: Čitalnica.
 Gornjigrad: Županstvo Gornjegradske.
 Gornjigrad: Dekanija Gornjegradska.
 Žihle na Češkem: Leopold Lisský, Hrabě z Lazanských.
 Domžale: Verhovnik, Dobnik.
 Boršt: Kcelj, Rikmanski, Pavlič, Borštanski.
 Boršt: Jan, dekan dolinski.
 Boršt: Dolinska čitalnica.
 Bolec: Čitalnica.
 Špital na Dravi: Oče Hrašovec.
 Špital na Dravi: Leitner.
 Pazin: Jožef Grašič.
 Metlika: Čitalnica.
 Št. Jarnej: Volčič, župnik.
 Mokronog: Nadučitelj Gerčar, poštar Pliskovič, davčni uradnik Hrovat, osmošolec Šašelj.
 Mokronog: Prof. Steklasa.
 Krško: Ripšl, župnik Videmski.
 Senožeče: Zelen.
 Vipava: Čitalnica.
 Vipava: Silvester.
 Bled: Pogačnik, Škofic.
 Medvode: Novak, župnik Smledniški; kapelan Sušteršič, župan Bugar.
 Trnovo: Duhovnika Škerjanec in Strnad.
 Trnovo: Jerše, Bilec.
 Št. Peter na Kranjskem: Dva rodoljuba.
 (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 26. avgusta.

Češki državni poslanec Začek se je izjavil na shodu volilcev, da morajo češki poslanci zahtevati popolno zadoščenje od naučnega ministra. Njegove navedbe so take, da se lahko domneva, da hoče Taafejeva vlada izneveriti se svojemu programu in začeti vladati po drugem sistemu. Češki poslanci morajo si ohraniti popolno svobodo delovanja. Shod je sklenil resolucijo, da naj se češki poslanci odločno ustavijo ministru Gautschu.

Naučni minister je sedaj definitivno odredil, da se prihodnje leto odpravi prvi razred gimnazije v Boznu. Ko bi se pa malo učencev oglasilo za druge razrede spodnje gimnazije, bode se takoj letos odpravila vsa spodnja gimnazija, samo višji razredi gimnazije se bodo še letos ohranili. Nemške konservativce je jako razveselila odredba naučnega ministerstva, ker bode sedaj frančiškanska gimnazija v Boznu bolje obiskovana.

Ogri neso zadovoljni z načinom, s katerim se bode podeljevalo častno znamenje za umetnost in znanost. Njim ne ugaja, da bi avstrijski dvorski dostojanstveniki predlagali odlikovanja Ogrov. Nemške diplome z dvoglavim orlom se ne smejo podeljevati Ogrom, kajti to je rušenje ustave, pišejo nekateri madjarski listi.

Vnanje države.

O vsprejemu novega bolgarskega kneza v Sofiji se še poroča, da je mej baklado mestni župan nagovoril kneza, rekši, da narod upa, da ga bode v kratkem mogel pozdraviti kot carja zedinjene Bolgarije, kakor je pozdravljaj nekdanje carje. Knez ne bode obžaloval, da je svoje življenje posvetil Bolgarom. — Koburčan bode največjo pozornost obračal notranji politiki. Skušal bode sporazumeti vse stranke, kajti preverjen je, če napravi mir mej strankami doma, da se mu potem ni bati tudi nobene vnanje nevarnosti.

Več ruskih steklarn je prosilo vlado, da bi naložila višjo carino na uvažanje inozemskih steklenih izdelkov v Rusijo, da tako pomaga domačej industriji. Vlada je baje voljna ustreči njih željam.

K petdesetletnici papeževega svečeništva odposlal je tudi Šoaški kralj Melinik odposlanca v Rim, da bode papežu čestital. Njegov odposlanec je že na potu v Rim in spremlja ga afriški potovalec grof Antonelli. Melinik in njegov narod sta pravoslavna, toda kralj je bil vedno prijazen katolikom in je prijazno vsprejemal katoliške misijonarje. 1879. leta poslal je papež Lev XIII. Meliniku zlato krono, katero kralj nosi pri slavnostnih priložnostih.

72 francoskih generalnih svetov volilo je republikansko predsedništvo, 10 monarhično, 3 so pa volili v predsedništvo zastopnike obeh strank.

Luksemburžani neso nič kaj zadovoljni, da bi vojvoda Nassavski po smrti holandskega kralja zasel luksemburški prestol. Rajši bi ostali pri Holandski ali se pa pridružili Belgiji. Nemci bi pa bili jako zadovoljni, ko bi vojvoda Nassavski postal luksemburški vladar, kajti v kratkem bi se potem luksemburška vojvodina združila z Nemčijo. 1866. leta je vojvoda Prusom odstopil za nekaj milijonov vojvodino Nassavsko in ravno tako bi jim morda prodal Luksemburško.

Španjska vlada je preklicala imenovanje generala Salamance kubanskim guvernerjem.

Domače stvari.

(Pri Trstenjakovi slavnosti) dne 4. septembra bode g. dr. I. Tavčar govoril slavnostni govor. Obširni program slavnosti priobčimo v prihodnjem listu.

(Kurz za ljudske učitelje) na deželni vinarski in sadjarski šoli na Grmu se konča 27. avgusta z izpitom, pri katerem bode deželni poslanec c. kr. svetnik E. Dev zastopal deželni odbor.

(Dr. Strafella na zatožni klopi.) Iz Celja se nam piše: Glavač Ptujskih nemčurjev, odvetnik dr. Strafella, je pravomočno zatožen hudo delstva goljufije — krive prisege — ter se je v tej zadevi glavna obravnava na 19. dan septembra t. l. pri tukajšnjem c. kr. okrožnem sodišču že določila. Dolgo časa se ta reč že suče in dr. Strafella je vedno tuhtal, kako bi jo zvil. Ugovarjal je tudi proti zatožbi, a c. kr. Graško nadsodišče ni samo njegovega ugovora ovrгло, temveč je še pristavilo: „Iz vseh pisem se razvidi, da je on (dr. Strafella) vedoma krivo prisegel.“ — In glejte, ta stvar zanima predsednika tukajšnjega ces. kr. okrožnega sodišča Heinricherja tako, da si je predsedništvo omenjene glavne obravnave zase obdržal. — Kolikor je nam znano, predseduje naš predsednik enakim obravnavam le redkokrat in zaradi tega smo mislili, da tej obravnavi že zaradi starega prijateljstva do dr. Strafelle ne bode predsedoval. Sploh pa zanima ta obravnava tudi nas. Samo čudno se nam dozdeva, da dr. Strafella kot odvetnik še vedno uraduje in da disciplinarni svet Graške odvetniške komore v tem slučaju proti njemu še ni disciplinarno postopal. Ptujskim nemčurjem pa čestitamo, da so izročili dr. Strafelli mnogo častnih poslov in da jim dr. Strafella kot načelnik krajnemu šolskemu svetu še vedno ugaja.

(Opazovalec mestnih del) nam piše: Pred jako dolgim časom, — ne spominjam se več kedaj, — pričelo se je na sv. Petra cesti s polaganjem že tako željno pričakovanega trotovarja. Počasi, v pravem pomenu besede po polzevo, lezli so delavci naprej ter pri vsaki ploši tuhtali in študirali, kako bi bilo mogoče na najprijetnejši način si presneto dolgi čas kratiti. Po dolgem naporu recte postopnji prilezli so do vogala hiše št. 16.; tu so pa obstali, neka čudna moč vlekla jih je tu nase, niso mogli ne naprej ne nazaj. Čez nekaj dnij so se vendar ohrabрили ter se jeli, seveda počasi, zopet pomikati naprej in so srečno dospeli

do hiše št. 10. Tu so pa zginili kakor kavra, že nekaj tednov ni duha ne sluha o njih, kakor da bi se bili v zemljo udrl. Le nakopičeno kamenje in ploše kakor tudi od hiše št. 10. do hiše št. 4. razkopani stari trotovar je priča, da so tu nekaj brskali mestni ali pa mestnim od nog do glave slični delavci, katere vidimo le ob sobotih v celih trumah že po 4. uri popoldne korakati na rotovž po krvavo in v potu svojega obraza zasluženi denar. Kako je do sedaj napravljeni trotovar položen, o tem naj se vsak sam prepriča, vendar pa opozarjam vsacega, naj dobro pazi na železno omrežje pri hiši št. 24, kjer štiri skoro po dva palca visoke železne bunke štrlijo iz kamnja, da se ne bo spodtaknil in telebil po trotovarji, kakor se je že nekaterim pripetilo. Kdo neki nadzoruje ali je nadzoroval te pridne in urne delavce in pa sploh to delo, ako že tako postopanje in brskanje delo imenujemo?

(Tukajšnje vojaštvo) to je 17. in 97. pešpolk, topničarji in sanitetni oddelek, odšlo je danes zjutraj ob 5. uri na manevre pri Postojini, ki bodo trajali do 8. septembra. 17. polka rezervisti pojdejo v nedeljo v Postojino.

(Zanimivo delo.) Prijatelj našega lista javlja nam iz Zagreba, da je v spomin štridesetletnega vladanja presvetlega cesarja in kralja Frana Josipa I., začel izdavat civilni tehnik gosp. Josip Pečar veliki album, v kojem pridejo na svetlo slike vseh članov cesarske rodbine, častnikov vse aktivne armade in vojnih uradnikov. V tem albumu bode torej nad 30.000 slik. Prvi zvezek prišel je ravno kar v Zagrebu na svetlo in iz njegove lične oblike more se soditi, da temu jednakega dela do sedaj še nismo imeli na polji književnih podjetij. Razen slik, nahajali se bodo v zadnjih zvezkih albuma tudi životopisi posamičnih častnikov, kar bo zanimalo gotovo vse državljane, ki so vsled splošne vojne obvezanosti itak v ozki dotiki z armado, vzlasti pa zgodovinarje, koji bodo iz tega albuma mogli crpiti mnogo podatkov za novejšo zgodovino naše države.

(Slovenska posojilnica.) V nedeljo 21. t. m. imel je osnovalni odbor za Tržaško posojilnico svojo sejo v prostorih delavskega podpornega društva pod predsedništvom državnega poslanca g. Ivana Nabergoja. — Predložena pravila, sestojajoča iz 47 §§. bila so jednoglasno vsprejeta; spremenil se je samo naslov v: „Založna in posojilnica za Trst in okolico, uknjižena zadruga z omejeno zavezo“. V odbor, odnosno ravnateljstvo izvoljeni so sledeči gospodje: V. Mat. Živic, dr. Simon Pertot, I. M. Vatovec, Dragotin Schmidt, Franjo Žitko, Jakob Perhavec in Štefan Prelec. — Pravila bodo takoj predložena trgovinske sodnji v potrjenje.

(Spremembe v Mariborskem in Trojiškem samostanu.) O. Kalist Herič je superior in župnik pri sv. Trojici v Slov. goricah, P. Miklavž Meznarič je guardijan in P. Mansuet Bernardič, župnik v Mariboru. — Za kaplane pridejo: P. Elekt Hammler in P. Nazarij Schönwetter v Maribor, P. Filip Perc k sv. Trojici in P. Prim. Čuček v Gradec.

(Nezgode.) Fran Dežman, posestnik iz Dostovč, in njegov sin vozila sta dne 19. t. m. oglje proti Smokuču. Ker sta bila oba nekda vinjena, nesta dovolj pazila na voz in slednji se je prevrnil ter oba pokopal pod svojo težo. Ko so ja zjutraj ljudje dobili, bil je Fran Dežman že mrtev, sin pa je kmalu potem umrl. — V Trbovljah je 18. t. m. kmetica Marija Strlekar svoje 3 mesece staro dete v spanji udušila. — Preteklo soboto popoldne pogorela je kočja Andreja Podobnika v Zavodi pri Kranji. Požar prouzročila je šestletna bčica, ki je igrajoč z žveplenkami užgala slamnato streho.

(Razpis dobave.) C. kr. poveljništvo pomorskega arsenala (orožnice) v Pulji razpisuje, da se bode leta 1888 potrebovalo 900 kubičnih metrov štirivoglato-obtesanega hrastovega, dolgega lesa za ladije. Pismene ponudbe se smejo za vseh 900 kubičnih metrov ali pa tudi za jeden del do treh popoldne 31. avgusta 1887 omenjenemu poveljništvu poslati. Obravnava o pismenih ponudbah bo pa dne 31. avgusta ob štirih popoldne v Pulji. Pogoji se tudi v trgovinski in obrtnijski zbornici lahko pregledajo, pošlje jih pa tudi po pošti, ako si to kdo želi.

(„Narodni dom“ na Ptui.) Odbor narodne čitalnice v Ptui naznanja, da ima sedaj gostilno in kavarno v „Narodnem domu“ na svoji skrbi in da se more gostem postreči s prist-

nim domačim vinom in dobro kuho. Shajališče Slovencev na Ptuj je „Narodni dom“. Svoji k svojim! — (Razpisana mesta.) Finančno ravna teljstvo za Primorsko razpisuje mesto finančnega svetnika v VII. razredu eventualno mesto tajnika ali nadkomisarja v VIII. razredu; mesto komisarja v IX. razreda in koncipista v X. razreda. Prošnje v 14. dneh.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 26. avgusta. V zdravji nadvojvodinje Marije Jozefe nastala zvečer prememba. Saksonski princ Jurij, dobivši o tem vest na kolodvoru, opustil je potovanje v Draždane in se je jutraj zopet v Persenburg odpeljal. Stanje nadvojvodinje ni absolutno nevarno.

Sofija 26. avgusta. Tončev odklonil je sestavo kabineta.

Trst 25. avgusta. Po izvestjih iz Rima ni več dvoma, da je ondu kolera začela. Doselej je že 30 slučajev. Značaj bolezni pa ni hud. V Tivoli kolera ponehala.

Berolin 25. avgusta. „Norddeutsche Allgemeine“ potrjuje, da je Porta princu Koburskemu poslala telegrafično izjavo: da so Porta in vse vlasti v tem jedine, da je stopanje princa v Bolgarski nezakonito in neosnovano.

Carigrad 25. avgusta. Porta poslala princu Ferdinandu telegram, v katerem graja, da je prišel na Bolgarsko, predno so Porta in vlasti njegovo volitev potrdile.

Razne vesti.

* (Volapük) dobiva vedno več veljave. Bavarsko naučno ministerstvo ga že misli uvesti kot neobvezni predmet v gimnazije. Od poštnih in brzovanih uradnikov mislijo tudi Bavarci zahtevati značajne volapüka.

Zahvala.

Podpisani štejejo si v preprijetno dolžnost, po tem potu izrekati svojo najprisrčnejšo zahvalo vsem onim, ki so na kateri koli način izvolili pripomogati, da se je Einspielerjeva slavnost v Svečah dne 21. avgusta t. l. kljub jako slabemu vremenu tako nepričakovano sijajno in za monsignor zlatomašnika, kakor tudi za ves slovenski narod na Korškem povsem častno izvršila. — Najiskrenejše in v prvi vrsti zahvaljujemo se č. g. o. Otonu Einspielerju za navdušeni cerkveni govor; slavnostnemu govorniku g. Juliju pl. Kleinmayrju za krepke besede, s katerimi je spodbujal zbrani narod; prečastitemu in vrlemu našemu pesniku g. Simonu Gregorčiču za krasne besede, ki jih je upel v slavnostni prolog; velecenjeni gospodičini Josipini Vernikovi iz Celovca za naudušeno in v srce segajoče predavanje taistega; dalje pred. duhovščini, ki se je v tako velikem številu zbrala od blizu in daleč; vsem zastopnikom raznih društev in časopisov, deputacijam, občinskim zastopnikom; deputaciji slavnega pisateljskega društva iz Ljubljane in akademičnega društva „Triglav“ iz Gradca; izvrstnemu in slavnoznanemu pevskemu zboru Ljubljanske čitalnice za premilo petje, s katerim nam je blažil srca in ž njim imponiral celo našim nasprotnikom; milostljivi gospej Kraigarjevi na Bistrici za veliki trud, ki ga je imela s tem, da je za 100 devic napela krasnih vencev iz samih planinskih cvetic in jim ž njimi ovenčala glave; g. županu in celemu občinskemu zastopu v Svečah; slavni požarni brambi v Svečah in osobito nje stotniku za trud in sijajen vsprejem, kakor tudi slavni požarni brambi iz Št. Jakoba, ki se ni ustrašila dolgega pota in je prihitela polnoštevilno slavnost poviševati; vsem slavnim uredništvom onih časopisov, ki so s članki, dopisi in drugimi objavami tako živo podpirali slavnostni odbor v svojem delovanju; slednjič lokalnemu odboru v Svečah, v prvi vrsti č. g. župniku Šusterju za obili trud, gostoljubni vsprejem in požrtvovalnost njegovo; sploh še vsem udeležencem od blizu in daleč, kakor tudi še posebej Svečanom in v obče koroškimi Slovincem, ki so navzlic jako grdemu vremenu zbrali se v tako ogromnem številu in s tem javno zatrčili, da časté, spoštujejo in cenijo svoje zaslužne možé in da se zavedajo svoje narodnosti. — Dan 21. avgusta ostal bude v zgo-

govini koroških Slovencev zapisan z zlatimi črkami. — Vsem udeležencem slavnosti in čestilcem Einspielerjevimi kliče mo tedaj srčni: „Živeli!“ „Slava!“ V Celovci, dne 23. avgusta 1887.

V imenu slavnostnega odbora:

Dr. Valentin Nemeš,

kanonik, konzistorijalni svetnik in dekan pri sv. Hemi, predsednik.

Janez Wieser,

Matej Šervicelj,

župnik Elizabetinskega sa- knezoškofjski svetovalec in mostana, komendantor na Reberci, tajnik. podpredsednik.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—114)
za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Loterijske srečke 24. avgusta.

V Brnu: 59, 75, 84, 81, 9.

Tufci:

25. avgusta.

P. i Sloum: Lang, Heller z Dunaja. — Arkauer iz Budimpešte. — Molnar pl. iz Szegedina. — Partous, Lavrič iz Gradca. — Rupnik iz Idrije. — Wasmer iz Celovca. — Fantini iz Pernožavc. — Kolb od Št. Ane. — Schweiger iz Starega trga. — Ballis z Vrhnike. — Siminatti iz Lisse. — Vivanti, Whysali, Zamara iz Trsta. — Furios iz Gorice. — Glaser iz Pulja.

Pri **Maitet**: Pertz iz Pariza. — Schödl z Dunaja. — Pfeffer iz Prage. — Leuschner iz Brna. — Klug iz Trebinja. — Sauer iz Gradca. — Götzl z Bleda. — Kolledoni iz Trsta. — Hummel iz Gorice.

Pri **južnem kolodvoru**: Witschel iz Warnsdorfa. — Klein z Reke.

Pri **avstrijskem cesarji**: Freudenreich iz Monakova. — Fercher iz Gradca. — Zadražnik iz Kranja.

Umrlj so v Ljubljani:

23. avgusta: Janez Tekavec, delavčev sin, 3 mesece, Hrenove ulice št. 14, za črevesnim katarom. — Angela Mavc, železniskega delavca hči, 2½ dneva, Sv. Petra cesta št. 48, za oslabljenjem.

24. avgusta: Silvester Saller, zvonarski učenec, 16 let, Gradišče št. 11, za jetiko.

25. avgusta: Antonija Berzin, pekova hči, 19 let, Žabjak št. 2, za jetiko. — Metod Zajc, krojačev sin, 3½ mes., Poljanska cesta št. 33, za jetiko.

26. avgusta: Rajmund pl. Gariboldi, železniški uradnik, 48 let, Frančiškanske ulice št. 12, za srčno hibo.

V deželnej bolnici:

23. avgusta: Luka Podbevšek, delavec, 59 let, za gnitjem jeter.

24. avgusta: Jera Ambrožič, gostija, 66 let, za jetiko.

25. avgusta: Neža Ogrinc, delavka, 25 let, za jetiko.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
25. avg.	7. zjutraj	737.20 mm.	14.6° C	sl. sev.	jas.	
	2. pop.	735.98 mm.	22.0° C	sl. zah.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	736.68 mm.	16.0° C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura 17.5°, za 0.4° pod normalom.

Dunajska borza

dne 26. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 81.60	gl. 81.50
Srebrna renta	82.80	82.80
Zlata renta	112.95	112.95
5% marčna renta	96.50	96.45
Akcije narodne banke	886.—	885.—
Kreditne akcije	282.—	282.10
London	125.85	125.85
Srebro	—	—
Napol.	9.95½	9.96
C kr. cekini	5.94	5.94
Nemške marke	61.55	61.55
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 129	gl. 50 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	164
Ogerska zlat. renta 4%	100	85
Ogerska papirna renta 5%	87	45
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100	119
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	125	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25
Kreditne srečke	100 gl. 181	25
Rudolfove srečke	10	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	107
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	225	75

Na prodaj sta
dva lepa pava,

samec in samica. — Več o tem se zve pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Učenci

se vsprejmó na hrano in v stanovanje na Sv. Petra cesti št. 37. (598—2)

Učenec ali praktikant,

14 let star, iz dobre rodovine, slovenskega in nemškega jezika zmožen v branji in pisavi, se vsprejme v zalogi z mešanim blagom v večjem trgu Kranjske. — Naslov se izve pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Denar,

ki se more vrniti od 1 do 10 let v majhnih mesečnih obrokih, realno, diskretno in po ceni, toda le 300 gl. in več, dobé na posodo kavalirji, častniki, industrijci, posestniki graščin, hiš in zemljišč, profesorji, zdravniki, uradniki, učitelji, trgovci in osebe, ki imajo pravico do pokojnine in dedščine, duhovniki in dame tu in na deželi. Naslov: F. Gurré, kreditni zavod, Gradec. (515—16)

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

- 1. zvezek:** Deseti brat. Roman.
- 2. zvezek:** I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovence ali črtice iz njegovega življenja.
- 3. zvezek:** I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrban Smukova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlóska sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
- 4. zvezek:** I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Kloštarski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
- 5. zvezek:** I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest. I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčéja petenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojmi se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovci. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pekoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 gl. Pri vnanjih naročilih velja poštnina za posamični nezvezani zvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naročé skupno najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani.

Kongresni trg. Gledališka stolba.

Kri čistilne kroglice

so se vselej sijajno osvedočile pri zabasanju človeškega telesa, glavobolu, navalu krvi, otrpnenih uŝih, skaznem žolodci, pomnjanju slasti do jedi, jetrnih in obistnih boleznih, in presegajo v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proslavljena sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja jedna škatlja samo 21 kr., jeden zavoje s 6 škatljami 1 gl. 5 kr. — Manj kot jeden zavoje se s pošto ne razpošilja. — Prodaja (616—1)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovja v Ljubljani. Razpošilja se vsak dan po pošti.

V Zvezdi, v hiši „Matice Slovenske“ **MARIJA DRENIK.** v Zvezdi, v hiši „Matice Slovenske“.

Predtiskarija.

Bogata zaloga ženskih ročnih del, začetih in izvršenih. Trakovi za vence. Harlandska preja.